

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

116. szám.

Brassó, Csütörtök, október 7-én.

II. évfolyam 1886.

Előfizetési felhívás

„BRASSÓ“

című

politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap
negyedik évfolyamára.

Lapunk 1886. október elsejével ez év utolsó évfolyamába lép, ezzel új előfizetést hirdetünk. — Eddigi t. előfizetőinket kérjük tisztelettel: szíveskedjenek előfizetéseiket mielőbb megújítani, minthogy lapot csak úgy küldhetünk, ha az előfizetési díjak rendesen beérkeztek.

Előfizetési árak:

Negyedévre (okt.—decz.) . . . 1 frt 80 kr.

Külföldre 5 frank.

Az előfizetések legcélszerűbben postautalvánnyal küldendők a „Brassó“ kiadóhivatalába.

Kívánatra bárkinek mutatványszámmal készségesen szolgálunk.

A „BRASSÓ“ szerkesztősége és kiadóhivatala.

Helyi érdekű vasutak.

A háromszéki vasut előmunkálatai városunktól kezdődőleg Seps-Szentgyörgy felé megkezdettek. Ezt az öröndetes hírt jeleztük lapunk múlt számában. Helyén való tehát, ha ezen fontos ügyet kissé behatódobban vesszük szemügyre.

Az utóbbi időkben a közlekedési miniszter rendkívül sok előmunkálati engedélyt adott helyi érdekű vasutakra. Ezek legnagyobb része az erdélyi részre s különösen a Székelyföldre esik.

Említettük volt annak idején, hogy az egyik előmunkálati engedményes, Ugron Gábor, Héjjasfalvától Csik-, Udvarhely- s Háromszékmegye területére akar vasutvonalat vezetni, mely Prázmárnak jövet Brassónál csatlakoznék a m. kir. államvasutakhoz.

Majd említettük, hogy körülbelül ugyanazon vonal kiépítését — csak hogy más kiinduló ponttal — tervezi egy báró Huszár Kálmán, báró Kemény Kálmán és György Endréről álló konzorcium.

Egy másik, megyénket érdeklő vonalra nézve kapott előmunkálati engedményeket Horovitz Sámuel — s ismét egy bizonyos Bittermann is.

Tervező, illetve előmunkálati engedményes

tehát van elég; csak hogy azok közül ki fogja a tervezetet megvalósítani, az nagyon kérdéses.

Ugron Gábor megkezdte már mérnökei által az előmunkálatokat, melyek elég serényen haladnak.

Ezen vasutak célja: megmenteni, felvirágoztatni a Székelyföldet s ipart. — A Székelyföld határozottan egy kiaknázhatlan kincses bánya. Nyersterményei oly mértékben állanak rendelkezésre, mint másutt alig. Talaja és éghajlati viszonyai kiválóan alkalmasak a czélra. E mellett rendelkezik olcsó munkaerővel és kielégítő vízerővel. Ennyi előny dacára még maig sem tudott a Székelyföldön ipar fejlődni. Hiányzott a tőke, azaz a vállalkozási szellem s hiányzott a vasut, mely megkönnyítse a kereskedelmet.

Mihelyt lesz vasut, könnyebben fog vállalkozó akadni. Mihelyt lesz vállalkozó, megszűnik némileg a székely kivándorlás, mert a székely fiak és lányok itthon is megkereshet- vén kenyerüket, nem fognak kivándorolni Romániába. A Székelyföld nem lesz többé anyja a kelet kéjhölgyeinek. Ma a java is kivándorol; ezután csak a salakja fog kimenni, t. i. az, mely nem akar dolgozni.

A székely vasut fontos hadászati szempontból is. Egy esetleges háboru alkalmával az erdélyi részek ugyan zavarba jönnének, — mert legfontosabb pozícióink, a szorosok mintegy védtelenül állanak. A legközelebbi szorosig is két napig kell haderőnknek jól menni, míg odaér. Pedig a szomszéd állam vasutai szorosan határaink mentén vonulnak el. — De eltekintve ettől, a székely vasutak nemzetgazdasági tekintetben legfontosabbak.

A Székelyföld vára Magyarországnak. Ha az a hős nép, mely évszázadokon meg tudta védeni hazáját, mely minden magyar faj között legszívósabb s ha szabad e kifejezéssel élünk: legmagyarabb, nem tud megélni s kivándorolni kénytelen; ha azt a földet, a melynek minden talpalatnyi részét őseik vére öntözte, másnak kénytelenek átadni, — Magyarország leghatalmasabb védőbástyája dült romba.

E népet és e földet megmenteni és megtartani, szent kötelesség. Ne engedjük meg, hogy e föld és e nép egykor eloláhosodjék, mert akkor már oláh lesz egész Erdély. — A magyarok istene óvja meg ettől hazánkat!

A székely vasut hatalmas eszköz arra, hogy ez meg ne történhessék. Ezt létrehozni tehát első sorban kötelessége a székely megyéknek, melyeknek nem szabad sajnálni semmi áldozatot, csak hogy czélt érjenek.

Ipari s kereskedelmi tekinteten kívül rendkívül fontos ily vasut a mezőgazdaságra. A földek értéke tetemesen fog emelkedni, ez nagyon természetes. E mellett nem megvetendő előny a mezőgazdaságra nézve, hogy ekkor önmagától kell elesnie azon proletáriátusnak, mely ma a gabona-közvetítésből él. Összevásárolják otthon, házról-házra menve, a gabonát s így behozzák a brassói piacra. Ebből az elemből munkás népnek kell lenni, nem pedig henye belléreknek. Másrészt viszont a gabona értékesítése könnyebbé válván, majd maga a mezőgazda fog arról gondoskodni.

Bármely oldaláról is vegyük azonban a székely vasutat, nincs egyetlen ok sem, mely annak ellentmondana. Mind csak mellette szól: bárha már robogna is a székely vasut első mozdonya!

Amde a székely vasut Brassómegyét is igen közelről érdekli. A tervezet szerint e vasut érintené Prázmárt és esetleg a háromfalusi csoportot is. Hogy ennek mily óriási előnyei vannak reánk nézve, azt bővebben fejtegetni felesleges. Emelkednének azok a községek s s különösen azon különben is természeti adományokban gazdag háromfalusi csoport. Ott van a zajzoni fürdő, ott vannak a mészhegyek — mindmegannyi valóságos tőke.

De ha érdekel minket ez a vonal, sokkal inkább érdekelné egy másik: a brassó-zernesti. Ott vannak erdőségek, melyeknek bérlői hatalmas fűrésztelepeket emeltek. Ott vannak gyárak, malmok és kőszénbányák, a melyek mind alkalmasak e vidék lakosságának anyagi helyzetén javítani, azt emelni. Azt a kincset, melyet ott a föld tartalmaz, melyet az erdők nyújtanak, csakis vasut segítségével lehet úgy értékesíteni, a mint kell. A gyártelepek értéke megkétszereződne, mert egyrészt sokkal olcsóbb, másrészt gyorsabb lenne a szállítás. S hogy ily vasut itt kifizetné magát, az kétséget sem szenved.

Ez a vonal legfontosabb megyénkre nézve. Hogy miért, arra adandó alkalommal visszatérünk. Ma csak általánosságban s nagyjában akartuk elmondani véleményünket.

A „BRASSÓ“ TÁRCZAJA.

Róka, a melyiknek két bőre van.

(Humoreszk.)

Cservenka Szaniszló valamikor a 40-es évek végén az ukándi toronyban levő haranglábába belevéste a nevét és tekintélyes állásának a címét is. Ez a tekintélyes állás pedig abból állott, miszerint azonkívül, hogy Cservenka járt házról-házra beszédni a papi angáriát, ő volt a falu hivatalos harangozója. Mert akkori időben az volt a szokás, hogy az iskola-mester volt a parochia portása, a harangozó, és az egyház adóvégrehajtója. Szóval Cservenka Szaniszló iskola-mester, harangozó és párbér-végrehajtó volt egy személyben.

A Bach-korszak alatt abban a politikai zivatáros időben a jó iskolamester urat annyira megijesztették conspirátor felebarátai, hogy ő ott hagyta a gyerekeket, az iskolát, a harangokat, meg a papot és a diplomával a zsebében a Bánátba vándorolt, a hol egy sváb községben szerencséjére hivatalt talált, — meg aztán nemsokára feleséget is.

Több mint husz éven át a legnagyobb kitartással ülte meg a katedrát, mignem a kultuszminiszter elrendelte, hogy a tanítónak nemcsak az abc-ét, hanem más is kell tudni és tanítani. A község ekkor a más-

ter urat nyugalomba küldte, — a jó Isten pedig Cservenkanak hű élete párját küldte örök nyugalomba.

Tíz hold földet, egy házat és hat láncz szőlőt öröklött Cservenka a felesége után, és — egy gyereket sem. Pénzzé tett mindent s mint jó módu tőke-pénzes visszavándorolt hazájába.

Óthon az öregek alig ismertek már reá. Különösen mert olyan utias, bár ősz pofaszakállal és udonat új hosszú kabátban tért vissza. Hát még mikor a község háza mellett levő házat magára telekkönyvezte, akkor meg már igazán alig akarták hinni, hogy ő legyen az a ki! — mert ekkor meg már ő kezdett egyik más ismerősére csak nagyon homályosan visszaemlékezni.

Cservenka egy napon föllátogatott a toronyba, abból a czélból, hogy a község rég nem látott határain végig tekinthessen. A rozoga harangláb azonnal szembeötlött neki a jól kivehető régi véset, mely betűi: „Cservenka Szaniszló tanító és községi harangozó.“ Cservenka szégyenében majd ledöntötte a toronyt és feltette magában, hogy tekintélye megóvása végett azokat a betűket, akár hogy is, de eltörölteti.

— A községi képviselők választása alkalmával az a kitüntetés érte Cservenkát, hogy kellő számú voksot kapott. Az első közgyűlésén azzal az indítvánnyal állott elő, hogy a haranglábait ujakkal kell tisztítani, mert a régi alatt lezavadtak a to-

rony. A közgyám nemcsak megtakarítás szempontjából, de azért is ellenezte az indítványt, mert a régi haranglábak nevezetes időkre emlékeztetik a községet, többek között arra is, hogy Cservenka volt a falu első harangzója. Cservenka ez ellenében a saját költségére kérte a haranglábát ujakkal kicseréltetni. Ez ellen az indítvány ellen is volt ellenvetés.

Új tornyot építhet új haranglábakkal, de a régi csak maradjon úgy meg, a hogy van.

Cservenkát leszavazták.

Ettől kezdve soha sem ment el többet a faluházába, hanem otthon maradt és unatkozott. Hanem az unatkozást is végre borzasztóan megunt.

Sokszor sóvár tekintettel nézte, a mint a vadászatra menő jegyző fűtyörészve haladt el ablaka alatt, vállán a puskával. Jó unalom kergető lehet a vadászat, gondolta magában s fölkereste a jegyzőt, kinek társul csapott fel. Másnap megvásárolta a kisbíró özvegyétől az árván maradt egycsövű puskát, a boltban puskaport vásárolt, és harmadnap hajnalban már azzal kopogtatta meg a jegyző ablakát, hogy: „gyerünk.“

A jegyző vörös szőrű kopója csaholva futott végig a falun, ki a mező felé. Cservenka rövid kötélén húzta maga után a saját Bodriját. Próbaképen elpresztette a kötelet, de ilyenkor ezután mindig egy da-

Belföld.

Főispáni jubileum. Szilágymegye 4-én ünnepelte meg Baranyi Ágost főispán hivatalos működésének tizedik évfordulóját. Reggel a megye közönsége közgyűlésre gyűlt össze, melyen Szikszay alispán emelkedett beszédben adta elő az ünnepély jelentőségét. Indítványára küldöttség ment az ünnepeltért. Baranyi főispán megjelenvén, Kovács Lajos főjegyző művészi albumot nyújtott át neki, melybe a megye intelligenciájából számosan beiratkoztak. A főispán meghatóan válaszolt. A gyűlés után valamennyi polgári és katonai hatóság és felekezeti papság tisztelgett az ünnepelnél.

Tisza miniszterelnök táviratilag üdvözölte a főispánt.

Délután 200 terítékű bankett, este dal- és táncestély volt.

Módosított vizsga-utasítás. Az erdőörök szakvizsgája ügyében a földmívelési miniszterium által a belügyminiszteriummal egyetértőleg kibocsátott utasítás 2-ik §-át mindkét miniszterium módosította, hogy a megjelölt 24 éves életkor helyett a vizsgát tevő a 20 éves életkor betöltését tartozik igazolni. E módosításról az összes törvényhatóságokat értesítették.

A karloviczi zsinat. A görög-keleti püspököket, Karloviczára püspöki zsinatra hívták egybe. A zsinatnak az „Agr. Ztg.” hire szerint megüresedett verseczi püspöki szék betöltése a célja, s ezenkívül a kongresszusi bizottság egyes munkálatait, nevezetesen a patriarka választás szabályzatait fogja megvitatni. A verseczi püspöki székre, a jelöltek közül első sorban Ruvarac Hiláriónt az érseki konzisztorium alelnökét és görgetegi kolostor archimandritáját emlegetik. Továbbá jelöltek gyanánt szerepelnek Brankovics Damaszin és Radics Emilian. A zsinat tárgyalásai néhány napot fognak igénybe venni, mivel a zsinat tagjai még nem egyeztek meg a megválasztandó püspök személyét illetőleg.

Külföld.

Az orosz véderő szaporítása. Szent-Péterváron október 30-án egy oly törvény tétetett közzé, melynek alapján a tereki és kubani területek idegen lakosságára, valamint a Kaukázuson túli összes lakosságra is, 1887. illetőleg 1889-től kezdve kiterjesztetik az általános védkötelezettség. A mohamed-vallásnak személyes védkötelezettségüket megfelelő adófizetés útján fogják ezenfelül is leróhatni.

A dániai államadósság. A kormány a képviselői kamara elé törvényjavaslatot fog terjeszteni az egész dániai államadósságoknak 3 $\frac{1}{2}$ százalékos kölcsönrel való konvertálását illetőleg; ez operációt az összes dán bankok egy német csoporttal szövetkezve fogják végrehajtani.

A csár élete. E hó 2-án, mikor a csár délután az asztalhoz ült, az asztalkendőbe burkolva egy levelet talált, melyben a nihilista bizottság értékre adja, hogy bár kudarcot vallottak múlt heti vasuti merényletükkel, de azzal biztatja, hogy egy hónap lefolyása alatt újabb merényletet fognak ellene követni, melyet valószínűleg jobb siker fog koronázni.

rab kenyérhajat kapott a Bodri, csak hogy hátra ne nézzen.

Végre odaértek a kukoriczás elé. A jegyző kutyája már hajtott. Cservenka beleszórja a löport a csöbe, de nincs a mivel a fojtást legyömösölje. Egy közeli fűzfához ment és vesszőt vágott. A Bodri család jelenetét sejtett, miért is vonítás közt olyan sebesen vágatott hazafelé, hogy a szegényt a leghősiebb nyul sem érthette volna utol.

A „Hektor” vakkanása mind közelebb, közelebb ért.

A jegyző beállította Cservenkát a kukoriczás egyik barázdájába, figyelmeztetvén őt, hogy mihelyt a nyul orrát látja, löjjön. Cservenka fegyvere nagyot dördül; reá fülhasító vonítás támad, aztán mély csend áll be.

Mind a két vadász a helyszínére rohan. Cservenka fölkapja a földről az elejtett vadat s örömjongva kiabál: „megvan, megvan, nem is nyul, hanem róka.” És Cservenkát a jegyző könyes szeméi sem tudták meggyőzni arról, hogy a kiszenvedett az állatok szelidebb fajához tartozott, mint a milyen a ravasz róka. Cservenka otthon a „rókát” a gypmesterrel megnyuzatta, bőrét kitömté, és első debuttejének emlékeül felvitte a padlásra.

A jegyző bosszút esküdött.

A bakterrel ellopatta a kitömött „rókabőrt” és átcsatlalta magához a jámbor Bodrit, a melyet szépen

Báró Kemény Gábor visszalépése.

Báró Kemény Gábor visszalépése alkalomával az ellenzéki lapok mindenféle híreket kürtöltek azon okok felől, melyek a minisztert leköszönésére birták.

Bizonyára ez is indithatta a volt minisztert arra, hogy ferencvárosi választóihoz nyílt levelet intézzen s elmondja abban visszalépése okát és jelezze jövődő magatartását.

E levél ismét kis csapás az ellenzéki lapokra, a melyek politikai kapitálist akartak kovácsolni ezen visszalépésből. Kemény Gábor báró levele élénk czáfolata azon kombinációknak, a melyek jövődő pártállására vonatkoztak.

A volt miniszter nem azért lépett ki a kormányból, mert talán nem osztja annak politikai elveit; nem azért tette le tárczáját, mert talán összeitkőzött volna magával a kormány fejével. Nem. Ő kilépett azért, mert a minisztertanács egyes, a közmunka- és közlekedésügyi tárczát illető kérdésekben nem osztotta nézetét s leszavazta őt. Ez volt egyedüli oka kilépésének.

A miniszterelnök személyéhez politikai irányához ragaszkodik továbbra is, és ha kilépett is a kormányból, nem lép ki a kormánypártból. Nem lép ki pedig azért, mert az adott viszonyok között szerinte ez a párt az egyedüli ma az országban, mely az ország biztos, zavartalan, „zökögés” nélküli fejlődését előmozdithatja.

Lapunk szűk tere nem engedi, hogy az érdekes levelet teljertalmulag közöljük; de érdekességénél fogva adjuk azon részt, mely magáról a kormányelnökről szól.

Én elfogadom politikai vezéremnek Tisza Kálmánt. Lehet pedig, hogy én őt nem tekintem egy nagy organizáló vagy egy nagy adminisztráló szellemnek, de mindenesetre tartom kitűnő debatternek, rendkívül ügyes pártvezérnek. Már pedig ezen tulajdonok mindenütt kelendők és számára bármely külállamban jelentékeny állást biztosíthatnának; nálunk pedig megbecsülhetetlenek. Ki tudná a kormánypártot oly vasmarokkal összetartani, mint ő? Lehet, hogy a régi mese szavait és képét használjam, hogy „léczkirály” sohasem, de néha „golyakirály”; nekünk azonban, kik kissé heves vérűek vagyunk, nekünk éppen ilyen politikai vezér való. A gyakran heves és tuláradó és nem mindig sima, a néha eloquens, nem egyszer leleményes támadásokkal szemben, küzdelemre mindig kész, higgadt, nyugodt felfogásával, rögtöni magafeltalálásával hivat nemcsak materialis (számszerű), hanem morális győzelemre is vezeti. Eddig elért eredményei azon felfézésre jogosítanak, hogy hasonló sikerrel fog tovább is működni. Már a sok kormányválságot is hátrányosnak tartom a közügyre nézve; a szabadelvű, vagy ha jobban tetszik: a kormánypártnak felbomlását pedig az országra nézve egyenesen végzetesnek ítélem.

Mi nem vagyunk nagy ország, nemzetünk viszonyosan nem számos, geográfiai helyzetünk több száz éves tapasztalat bizonyítja, igen kedvezőtlen; nekünk kétszeresen kell kerülnünk minden, habár futólagos rázkódást, nekünk nem szabad próbálgatni. Nekünk jobb a mediocris miniszterek, mint jeles emberek

belevartt a megboldogult Hector bőrébe. Aztán szapánból habot vert és a „Bodri orrát” a habbal jól bapamacsolta. A kisbíró nemsokára végig dobolta az utczákat, hogy a faluban veszett kutya van. Ismertető jele: vörös szőrű, ide-oda tántorog és a szája habzik. A kinek puskája van, az résen legyen. A veszett állat a jegyző udvarán van elbujva.

Cservenka megtöitötte a fegyverét. Majd megmutatja a falunak, hogy mit tud ő.

A lakosság hareziás része botokkal fölszerelve, a jegyző háza körül csoportosult. A jegyző kapuja hirtelen fölpanntant és megjelent az utczán a veszett állat. A szegény Bodri alig látott a boldogult Hector szemnyílásán. Bizonytalan léptekkel támolgott a szomszéd ház felé. A nép szétfutott, de megjelent Cservenka ur alakja és puskája. Egy durranás és a szegény Bodri élettelenül terült el a porban.

A gypmester constálta a halált. De nini! Ez valami különös, mondja a gypmester ravasz mosollyal, hisz ezt a veszett kutyát én már egyszer megnyuztam, hisz ez az a róka, a mit Cservenka ur egyszer már agyonlőtt. Szegény Hector!

A közönség körül veszi az állatot. A gypmester lefejt a felső bőrt, s a nép legnagyobb hahotája közt előhuzza az áldozatul esett Bodrit. „Cservenka uram megint rókát lőtt.” — mondja a jegyző — „csak hogy ennek a rókának két bőre van.” S az eset óta Cservenkát „két bőré rókavadásznak” csufolják a községben.

gyakori helycserével. Nézzük csak, mennyire szárnyalt szegi, különösen a külpolitikai kérdésekben, Franciaország és Anglia hatalmának a gyakori kormányválság. A külpolitika s vámszövetség kérdései pedig gyakran a legóriásibb hatással vannak az egyes országok belétele, jólétére.

Tisza Kálmán 11 $\frac{1}{2}$ év óta lelke a magyar kormánynak. Történt ugyan ezen idő alatt miniszterválság sok; történt változás még a miniszterelnökségben is; mert tudvalevőleg előbb Tisza Kálmán csak belügyminiszter volt; de maga a kormányt vezérlő szellem körülbelül ugyanaz maradt.

Miután azt hiszem, hogy a jelenlegi kormánypárt a Tisza vezetése alatt leginkább adja meg a biztos, zavartalan, zökögés nélküli fejlődhetőség lehetőségét hazánkban: abban a pártban akarok továbbra is maradni és elfogadom továbbra is Tisza vezetését.

Román lapszemle.

Romániában nagy megdöbbenést okozott Kaulbars szófiai orosz biztos magatartása. Tisztában, mint Kaulbars beszélt, midőn szeptember 28-án a bolgár kormányhoz egy jegyzéket küldött, beszélni már nem lehet. Ha a földgömb valamelyik szögletében még kételkedhetek, e kétség visszahozhatlanul eltűnt. Az orosz kormány ur akar lenni Bolgárországban; ha nem tetszik neki, a mi ott eddig történt, azt az ő képviselője most himezés nélkül kimondja; a mi pedig a jövőt illeti, semmit sem szabad tenni a bolgároknak Oroszország engedélye nélkül: ő parancsol, s a bolgároknak engedelmeskedni kell; másképp nincs mód a czárral való kibékülésre.

Eddig haladva előre, a dolgok komoly és méltó aggodalomra adnak okot. A hurt lehet feszíteni, de van pont, a melyen túl elszakad. Idáig jutottunk, Valóban, ha hitelt adhatunk a Szófiából érkező tudósításoknak, ott már semmit sem kimélnék; a bolgárokat kiskorúakként traktálják, kiket gyámság alá vettek; kormány, kormányzás és alkotmány mindezek alakítások: mindenek felett áll és egyetlen komoly valami Oroszország akarat. Igaz, hogy a bolgár kormány, mint értesülünk, nem nagyon hajlandó eltűnni ezt a bánásmódot; Kaulbars nyelvezete és az orosz kormány jegyzéke senkit sem ijesztett meg. De hosszúra nyújtható-e a dolgok jelen állása? Könnyű belátni, hogy mi fog történni, mert nem igen lehet válogatni; vagy a kormány enged, vagy többre becsüli, hogy összetöressék; mert nem hihetjük, hogy Oroszország engedjen, miután annyira előre ment. Szerencsétlenségre a kiméletlenség nemcsak a bolgár kormányt érinti, hanem a többi hatalmak képviselőivel is úgy bánik az orosz, hogy ez minket gondolkozóvá tesz. Nem jelentették-e nekünk tegnap, hogy Kaulbars a szófiai idegen konzulokhoz orosz nyelven szerkesztett jegyzéket küldött?

Mindezek aggodalomra adnak okot. Egy bizonyos pontig érthető, hogy a bolgárokat nem kimélik, mert kis nemzet, Oroszország pedig nagy. De hol van Európa? „Ezt írja a „Telegraful”, így végezve cikkével: „Felette fontos eseményeket várhatunk s valószínű, hogy az európai háboru sincs tőlünk nagyon távol.” A kik olyan közel vannak az orosz hatalom karmához, mint szomszédaink, nem csuda, ha aggódnak, midőn Kaulbars viselt dolgaira tekintenek. Oroszország szárazon csak Románián át szállhatja meg Bulgáriát s az orosz okkupáció története nem olyan kellemes, hogy azt a románok, Balsékat kivéve, óhajtanák.

A „Gazeta” azt újságolla, hogy Brassóból két közös hadseregbeli tábornok Schönfeld tábornaggyal szeptember 28-án Sinajába ment különös küldetésben, a mint beszélük. Azt is újságolja, hogy Zay Adolf országos képviselőből szász gróf lesz ma-holnap s ezt a hazafias toasztjainak köszönheti, midőn a kolozsvári vendégekkel fraternizált. Most még csak jegyző lett az országgyűlésen, nemsokára valamelyik miniszteriumba kerül s aztán a szász grófságba.

Igy szabadul meg Tisza a hozzá hasonló erős dialectikus ellenfeletől. Mind ez megtörténhetik, a „Gaz.” szomorúságára. „Nincs füst tűz nélkül” jegyzi meg e hírekre a „Gazeta.” Soha se busuljon e miatt, mert még ő reá is kerülhet a sor, s lesz Saulusból Paulus. Ha még ezt is megérvék! Addig azonban még el kell intézni a naszódí határőrök dolgát, a hol Bánffy basa sok fejtörést okoz; deputációt kell küldeni a Felsőséghez minden áron. Zajt kell ütni a német és a francia lapokban; mert Bánffy basa el akarja közölni az ottani havasok, regálék jövedelmét, hogy még a zsidónak is jusson abból, ne csak a román volt granicsárok utódainak. Még a magyarok sem helyeslik ezt. Hogy a szász universitás segélyezzen mást is, ne csak a szászokat, ez helyes; mert ez nem Naszódon van. Elég az, hogy most a bolgár kérdés mel-

HIRDETMÉNYEK.

Szám 8954./1886. alisp.

Hirdetmény.

Brassó megye közigazgatási bizottsága az 1886. évi augusztus hó 9-én kelt 519. számú rendeletével a brassó megyei törvényhatósági utakra 540 darab tölgyfa kerékvető szállítást 540 forint összeg erejéig engedélyezte.

A fent említett munkát fogantatásának biztosítása céljából az 1886. év október hó 13-ik napjának délelőtti 9 órája a brassó megyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkát végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap délelőtti 9 órájáig a nevezett hivatalhoz annyi alkalommal be kell nyújtatni, amennyi a későbbben érkezettek nem fognak figyelembe vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponta megtekinthetők.

Brassó, 1886. szept. 28. án.

A kir. tanácsos alispán helyett:
Tompá Sándor,
főjegyző.

(462) 2—2

Szám. 10.662./1886.

Hirdetmény.

Magasjóváhagyás következtében Brassó városhoz közel fekvő ugrynevezett „Nóában” egy 5 holdnyi terület tizenkilencz 400 — 400 négyszög öles részletekben nyaraló építési célokra nyilvános szóbeli árverés útján a legtöbbet ígérőnek eladatik.

Egy 400 négyszög öles részleti kikiáltási ár 200 frt o. é. és kötelezve lesz a vevő az árverési eredmények jóváhagyása után az árverési vételért lefizetni és a jóváhagyás napjától kezdve három év alatt a megvett részletet beépíteni.

A közelebbi árverési feltételek ugyanint a részletezési vázlat a szorult hivatalos idő alatt a városi gazdasági hivatalnál betekintheők és az árverés napján nyilvánosan felolvastatnak és felterjesztetnek.

Az árverezési tárgyalás f. évi október 14-ikén délelőtti 9 órakor a városi tanácsház nagy gyűléstermében megtartatik és venni óhajtok meghivatnak a kikiáltási árak 10%-nyi bánatpénzzel ellátva a tárgyalásnál megjelenni.

Brassó, 1886. szept. hó.

(445) 3—3 A városi tanács.

Szám 8424.—1886.

Brassó megye alispánjától.

Hirdetmény.

A vízjogi törvény (1885. évi XXIII. törvényeczik) 189. §-a, valamint ezen törvény végrehajtása tárgyában a negyedik földmívelés-, ipar- és kereskedelmi és a közlekedésügyi m. kir. miniszter urak által egyetértőleg mult évi december hó

31-én 45689. szám alatt kibocsátott általános rendelet 87-ik §-a alapján felszólítom a megye területén fennálló víziművek és vízhasználati jogosítványok tulajdonosait, hogy a jogosítványaikra vonatkozó engedélyt 1887. január 1-ső napjáig nálam írásban mutassák be, vagy pedig írásban igazolják azt, hogy víziműveik 1886. évi január 1-je óta háborítlanul fennállanak, a nélkül, hogy mások jogosultségeit sértene és mint ilyenek, az illetékes hatóságok által károsnak találattak volna. Megjegyeztetik, hogy a bejelentések a vízjogi törvények 191. §-nak második bekezdése értelmében bélyegmentesek.

Ezen bemutatási, illetve igazolási kötelezettség minden hatósági engedélyre szoruló vízimunkát tulajdonosára kiterjed, tehát öntözési, lecsapolási, ármentesítési, ipari vállalatokra, malmokra, továbbá nyilvános és magán vízvezetésekre, nyilvános és magán csatornákra, mesterseges víztartókra, védgátakra és zsilipekre egyaránt érvényes.

A kik jogosítványukat igazolni nem tudják, vagy igazolás végett a fent kitűzött határidőben nem jelentkeznek, azoknak víziművei az idézett törvény 191-ik §-a értelmében nem létezőknek fognak tekintetni, s az ily víziművekre nézve a vízjogi törvény 163. és következő szakaszai és a hivatkozott általános miniszteri szabályrendelet 3—32. §§-ai lesznek alkalmazandók.

Brassó, 1886. szeptember 29-én.

A kir. tanácsos alispán helyett:
Tompá Sándor,
főjegyző.

(451) 2—3

Hirdetés.

A fogarasi kir. ménesuradalom möllthali tenyésztéséből eredő 8 darab televér möllthali 1½ éves már tenyészképes bika becsáron eladó.

Venni szándékozók akár személyesen, akár levél útján léphetnek alulírott igazgatósággal alkuba és az eladó állatokat Fogarason bármikor megismerhetik.

A fogarasi m. kir. állad. ménesuradalom igazgatósága.

(448) 3—6

Helyiség-változtatás!

Tisztelettel alulírott bátorodik a n. é. közönségnek jelenteni, hogy szent-Mihály napjától kezdve vendéglőmet a rózsapiacról áttettem a Czérna-utcába, Blebea-féle házba.

Olcsó ételek és jó italok mellett mint eddig, úgy ezután is adok jó kosztot a házon kívül is.

Szíves látogatásért esd

Bibó Mihály,
vendéglős.

(467) 1—2

Meghívás aláírásra!!

Már 1886. október 12-ére van kitűzve az Ő Felsége által engedélyezett s a m. kir. vallás- és közoktatásügyi minisztérium által felvett

5 forint névértékű

Magyar Basilika járadékkölcsön sorsjegy előjegyzése.

== Első huzás 1886. november 1-én 120.000 forint főnyereménnyel. ==

Átvesszek előjegyzéseket az első legolcsóbb hivatalos bejelentési árfolyam szerint költség- s díjmentesen. A bejelentésnél biztosíték gyanánt 2 frt fizetendő le, míg a fennmaradó összeg 1886. október 27-ig, az eredeti sorsjegy átvételekor fizetendő. — Esetleges prolongációkat mérsékelt törlesztési kamatok mellett díjazok, mi mellett az eredeti sorsjegyek a kölcsönösszeg törlesztéséig nálam maradnak letétben.

Kimerítő tervezetek kívánatra ingyen.

Adler L. Jakab

váltóüzlete Brassóban, virágsor.

(465) 1—2

Mindenféle ruha- és kalapdiszkek a legújabb divat szerint.

Laskai Árpád

(438) 2—20

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó, virágsor 325. szám alatt)

ajánlja a t. cz. közönségnek az

Őszi és téli évadra

ujjonnan berendezett üzletét, ugymint: divatszövetekben, férfi s női őszi és téli szövetekben, flanel, fekete és színes cachmirok, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszkek, vásznak, chiffonok, oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, keztyűk stb. a legutányosabb árak mellett.

Felsőik és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó árak mellett készíttetnek.

Nagy raktár férfi- és női fehérneműekben.

Czipő- és kalapraktár.

T. CZ.

Midőn az irántam évek hosszú során át tanusított bizalmért ezennel foiró köszönetemet fejezném ki, egyuttal van szerencsém szíves tudomására hozni, hogy üzletemet a Nagy-utca és Czérna-utca sarkán lévő 493. számú házba (ezelőtt Sabadeanu-féle üzlethelyiségbe) tettem át. Üzletem dusan fel van szerelve a legjobb minőségű, saját készítményű és külföldi czipőkkel, a legújabb divatu, mindenféle színű, alakú és helméjű kalapokkal, valamint a legkittünőbb esernyőkkel.

Hogy t. vevőim bizalmát továbbra is kiérdemeljem, igyekezni fogok jó és kitűnő árut a legutányosabb áron a legpontosabban kiszolgáltatni.

Brassó, 1886. október hó 1-én.

Molnár Zs. megbízottja:
Bíró Gyula.

(452) 1—6

Magyarország legolcsóbb és legdiszesebb szépirodalmi képes hetilapja.

A „Képes Családi Lapok”

1886. október 1-én a kilencededik évfolyamba lép.

Lapunk életideje a legkézzelfoghatóbb bizonyíték arra nézve, hogy a hazai családoknál befogadott kedvelt barátta lett s a legnemesebb örömmel mondhatni, hogy a „Képes Családi Lapok” térfoglalásával sok kétes becsű, selejtes tartalmu, különösen külföldi olvasmányokat szorítottak le a családok asztalairól, melyek részint hiu ígéretekkel, részint nagy hanggal folyton kísértének megvesztegetni a hazai közönség jóhiszeműségét.

Lapunk tartalmára nézve a kiadó és a szerkesztőség versenyezni fognak a buzgalomban, hogy továbbra is fokozott mérvben kiérdemeljék a közönség elismerő támogatását.

Közzölni fog jeles eredeti és fordított költeményeket, beszéyleket, rajzokat, népmeséket, szépirodalmi, egészségügyi cikkeket; a rohanó idővel tartand minden irányban. Heti tárcák, adomák, apróságok, hírek, talányok stb. stb. fogják élénkíteni a lap tartalmát és azon leszünk, hogy a szövegbe nyomott képei a legjelesebb külföldi lapokban közöltekkel kiállják a versenyt.

A „Képes Családi Lapok” előfizetési ára:

Egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr.

— Előfizetéseket elfogad minden hazai könyvkereskedés. —

Mutatványszámokat küld ingyen és bérmentesen

a „Képes Családi Lapok” kiadóhivatala Budapesten,

(413) 3—3

IV. kerület, papnövelde-utca 8. szám alatt.

Sensationális hirdetés.

(418) 1—5

A 88 év óta

fennálló

cs. kir. sz.

badalmazott

takaró- és pokróczgyár

ezelőtt LICHTENAUER ötvöge s fái

széktől raktára után

LÓTAKARÓKAT

190 cm. hosszú, 130 cm. széles, elpusztíthatlan minőségben, sötét alappal, élénk színekkel; kb. 3 kilo súlyu darabonként 1 frt. ugyanaz a nagyság kitűnő finom 150 frt.

Kénsárga fíker-pokrócz hatszoros, két vagy feketeárga szegélyvel körülbelül 2 méter hosszú s 1½ m. széles kitűnő minőségben darabonként 2 frt 25 kr. A takarók teljesen szagtalanok, igen vastagok, alkalmasak ágylakaróknak s szőnyegeknek stb. Továbbá eladunk, míg készletünk tart

Juta-szőnyeg maradványokat a legjobb színben, 10—13 mtr. hosszú darabonként 320 frt. Fűgönyök, kétszárnyu s drapera 1 frt. 75 kr. Ágytakarók 1 frt. 50 kr. Asztalterítők — frt. 75 kr.

Szőnyegek minden minőségben raktáron. Az összes, eladásra kerülő áruk, kifogástalanok s ezért kezesesség vállalattal

Nem tetsző feltétlenül visszavetjük. Szállítás utánvét mellett.

Cím: Ezelőtt Lichtenauers Witwe & Söhne. WIEN, I. Rothenurmstrasse 14.

BAZILIKA SORSJE GYEK KIBOCSÁTÁSA.

PROSPECTUS.

O császári és apostoli királyi Felségének legkegyelmesebb engedélyével a vallás- és közoktatásiügyi magy. kir. miniszter által

800,000 DARAB

5 o. é. forintból szóló, (8000 sorozat 100—100 számmal) **nyeremény-kötvény** bocsátatott ki.

Ezen kölcsön azon alap beszerzésére szolgál, melynek feladata a Budapest lipótvárosi Bazilika kiépítése, magyarhoni egyházi műemlékek, ezek között a budai koronázási templom, a kassai székesegyház stb. stb. restaurálása s fentartása.

Ezen kölcsön 50 év alatt nyilvános sorsolások útján törlesztetik.

A sorsolások **törlesztési- és nyeremény-sorsolásokból** állanak s a törlesztési időszak alatt a törlesztési sorsolásokon kívül 102 nyeremény-húzás történik; ezen nyeremény-húzásokban a melléknyereményeken kívül **200,000 frtos, 120,000 frtos, 100,000 frtos, 75,000 frtos, 60,000 frtos, 50,000 frtos, 20,000 frtos, 15,000 frtos, 10,000 frtos főnyeremények** huzatnak.

Az első sorsolás 1886. november 1-én történik

120,000 FORINTOS FŐNYEREMÉNNYEL,

továbbá egy 5000 frtos, három egyenként 1000 frtos, 4 egyenként 500 frtos, 20 egyenként 100 frtos, 50 egyenként 50 frtos, 62 egyenként 25 frtos nyereménnyel.

Minden egyes nyeremény-kötvény két részből áll, és pedig:

1. magából a nyeremény-kötvényből és
2. a nyeremény-szelvényből.

Ha egy nyeremény-kötvény a törlesztési sorsolásban kihuzatik, a tulajdonos a kötvény beszerzési ellenében a legalább hat forinttól tíz frtig terjedő törlesztési összeget megkapja, míg a nyeremény-szelvény visszaadatik s az a további nyeremény-húzásokban is részt vesz. Ha ellenben egy ily kötvényre a nyereményhúzásban esik nyeremény, az a nyeremény-szelvény beadása ellen fizettetik ki, míg maga a nyereménykötvény a tulajdonosnál marad mindaddig, míg valamely törlesztési sorsolásban a 6 frttól 10 frtig terjedő minimalis összeggel ki nem huzatik.

Minden nyeremény-kötvény (Bazilika sorsjegy) tehát legkevesebb 6 frttól 10 frtig terjedő összeggel fizettetik vissza, de azonkívül nyeremény-szelvénye által igérvényt is képez, mely által a nyeremény-húzásokbani résztvételi jog biztosítottatik.

Ezen kölcsön nyereményei **nincsenek nyeremény-adónak** alávetve s azok kifizetésénél csakis a 6³/₁₀%-os díj vonatik le.

A törlesztési- valamint nyeremény-összegek két hóval a sorsolás után a magy. kir. központi állampénztár által fizettetnek ki.

Ezen kölcsön biztosítékául szolgál a sorsolási terv szerint a kötvények s nyeremények fedezetül szükséges s a magy. kir. központi állampénztárnál letett s ugyanott kezelt törlesztési alap, továbbá 100,000 frt mint tartalékalap s végre a vallás- és közoktatásiügyi magy. kir. minisztérium által visszatartott 500,000 frt, mely a kötvények s nyeremények teljes törlesztéseig mint tartalékalap külön kezeltek.

A Bazilika-sorsjegyek a budapesti, valamint bécsi hivatalos tőzsdelapokban jegyeztetnek.

Ezen sorsjegyek ezennel forgalomba hozatnak s bejelentések azokra az alábbi feltételek mellett

elfogadtatnak.

folyó évi október 12-én

A sorsjegyek ára 8 frt 50 kr. darabonként.

Minden bejelentett darab után 2 frt biztosíték teendő le készpénzben vagy napi árfolyam szerint számítandó érték-papírokban; ezen biztosíték a bejelentésre esett sorsjegyek átvétele alkalmával beszámíttatik, illetve visszaadatik.

Az egyes bejelentési helyeknek adandó mennyiséget az alólírott bankok tartják maguknak, s minden egyes bejelentési hely fel van jogosítva a reá esett darabokat a nála történt bejelentésekre belátása szerint felosztani.

A bejelentésekre eső sorsjegyek **folyó évi október 20-tól 27-ig** az illető bejelentési helyeknél veendőket át a vételár lefizetése ellen.

Bejelentések elfogadtatnak:

Budapesten: a Magyar leszámítoló- és pénzváltó bank-nál, Dorottya-utca, Wurm-udvar.

a Pesti magyar kereskedelmi bank-nál, Dorottya-utca 1. sz.

a Magyar országos bank-nál, Nádor-utca 4. sz.

Bécsben: az Union-Bank-nál,

az Union-Bank váltóházánál, I., Graben 13.

Aradon: az Aradi kereskedelmi és iparbanknál.

Besztercebányán: a Beszterceb. takarékpénztárnál.

Brassóban: az Első erdélyi banknál.

Brodiban: Nathansohn és Kallir uraknál.

Brünnben: a Mährische Escompte-Bank-nál.

Herber L. ur bank- és nagykereskedésében.

Herber Laur. jun. urnál.

Czernovitzben: a Bukovinaer Bodencredit-Anstalt-nál.

Debreczenben: a Debreczeni keresked. és iparbanknál.

Esztergomban: az Esztergomi takarékpénztárnál.

Fiumeban: Leopoldo Windsbach urnál.

Franco Corossacz & Figlio uraknál.

Grácban: a Steiermärkische Escompte-Bank-nál.

Neuhold A. urnál.

Győrött: a Győri általános hitelbanknál.

Jerfy Antal és fia uraknál.

Innsbruckban: Löwe M. urnál.

Payr és Sonvico uraknál.

Kassán: a Kassai kereskedelmi bank részv.-társ.-nál.

Klagenfurtban: Rothauer J. M. urnál.

Kolozsvárott: Hutflesz Károly urnál.

Krakkóban: Mendelsburg Béla urnál.

Laibachban: Luckmann L. C. urnál.

Mayer J. C. urnál.

Lembergben: a K. k. priv. Galizische Actien-Hypotheken Bank-nál.

Bielitzben: a Bielitz-Bialai kereskedelmi és iparbanknál.

Bozenben: Schwarz E. fiai uraknál.

Bresztóban: az Első erdélyi banknál.

Lembergben: a Landesbank des Königreiches Galizien-nál.

Schellenberg Ágost urnál.

Linczbén: a Bank für Oberösterreich und Salzburg-nál.

Poche Ferencz urnál.

Nagy-Kanizsán: a Nagy-kanizsai keresk. és iparbanknál.

Nagyváradon: a Biharmegyei takarékpénztárnál.

Nyitrán: a Nyitrai kereskedelmi és hitelintézetnél.

Olmützben: Hirsch W. C. urnál.

Pécsett: Schapring J. urnál.

Pozsonyban: a Pozsonyi kereskedelmi banknál.

Edl Tivadar urnál.

Prágában: a Böhmische Escompte-Bank-nál.

a Böhmische Union-Bank-nál.

a Zivnostenska-Banka pro Cechy a Moravu.

Salzburgban: Spängler Károly urnál.

Steininger Károly urnál.

Szegeden: a Szegedi kereskedelmi és iparbanknál.

Sopronyban: a Sopronyi építési és földhitelbanknál.

Temesvárott: a Temesi takarékpénztárnál.

Triestben: az Union-Bank fiókintézeténél.

Ujvidéken: Kleintsek József urnál.

Zágrábban: a Horvát leszámítoló-banknál.

a Horvát kereskedelmi bank váltóüzleténél.

Bejelentések ezenkívül elfogadtatnak az egész osztrák-magyar birodalom nagyobb városai pénzügyintézeténél és váltóházainál is.

A bejelentésekhez szükséges mintapldányok az egyes bejelentési helyeknél rendelkezésre állanak.

Budapest
Bécs

1886. október havában.

Magyar leszámítoló és pénzváltó bank.

Union-Bank

Bécsben.

(464)

1—3

Pesti magyar kereskedelmi bank.

lett lesz — ha lesz — naszódí is. Nem lesz; — csak is vak láрма az egész. Több a füst, mint a tűz.

Mondanunk sem kell, hogy a „Gazeta” nincs megelegetve Tisza miniszterelnök válaszával; de mikor volt ő megelegetve a vakandokok kertészével? Nicí odátá. Czenkalji.

Külföldi lapnyilatkozatok.

Az európai sajtó még mindig igen élesen foglalkozik Tisza Kálmán miniszterelnök beszédével, melyet a bolgár kérdésben tartott.

Az angol sajtó feltétlenül helyesli ezt; úgy szintén a német sajtó nagy része. Bismarck hg lapja, a „Norddeutsche Allgem. Ztg.”, eddig hallgat, az orosz sajtó jelentékeny része pedig támadja azt.

A mi az angol lapokat illeti, azok többsége, a Timessal élükön, helyesli a nyilatkozatot s kijelenti, hogy Angliának támogatni kell a Tisza által proklamált politikát, de egyszersmind hozzá teszi, hogy Anglia a bolgár események által nincsen oly közvetlenül érintve, mint Ausztria-Magyarország, tehát monarchiának kell első sorban a harcot kiküzdenie.

Az orosz sajtó nyilatkozatai felől ezeket jelentik Pétervárról: Tisza nyilatkozataiban az itteni sajtó közvetlen felbátorítást lát a bolgár regenssége oly irányban, hogy az orosz követeléseknek ellentálljon. Nem igaz — mondja Novosti — hogy Ausztria érdekei az önálló Balkán-államok föderációját kívánják, mert ez esetben Ausztria is köteles lenne a leggyorsabban autonómiát adni Bosznia-Hercegovinának s tartózkodni a Szerbiába való beavatkozástól. Tisza beszéde ellenséges is Oroszország iránt, mert megtámadja Oroszország azon jogát, hogy protektorátust gyakoroljon Bulgária felett, noha ez nem egyéb, mint equivalens Oroszország részére azért, hogy hallgatólag beleegyezett abba, hogy Ausztria török tartományokat vegyen birtokba. Ha a magyar államférfiak tettei összhangban állának szavaikkal, úgy a Balkán-kérdés békés megoldása lehetetlen lenne.

A szász egyetemi közgyűlés ülései.

(Saját tudósításunk.)

Nagy-Szeben, 1886. október 2.*)

Elnök: Bethlen András gróf, főispán.

Jegyző: Sigler János, szász-egyetemi titkár.

Jegyző olvassa a tegnapi ülésről szerkesztett jegyzőkönyvet, melyet elnök hitelesítettnek nyilvánít.

Dr. Filkényi Tivadar jelentést tesz az igazoló bizottság nevében.

A közgyűlés, nevezett bizottság indítványára igazolja a következő követek megválasztását: Arz Albert Konnerth József, (Nagyszeben város), dr. Wolff Károly (Szebenvidék), Zay Adolf, Filtsch József, (Brassóváros), Bolesch Károly (Brassóvidék), Teutsch János (Segesvár város), Gull József (Segesvár vidék), dr. Filkényi Tivadar (Beszterce város), Budaker Gottlieb (Besztercevidék), dr. Binder Lajos (Medgyes város), Lehrer János (Medgyesvidék), Bömches Frigyes (Szász-Sebes város), dr. Pacurar István (Szász-Sebes vidék), Fülöp Géza, (Sász-város), dr. Pacurar István (Sászvárosvidék), Melas Vilmos (Kőhalom), Dörr Samu (Ujegyház), dr. Bruckner Vilmos (Nagysink), Krasser Dávid (Szerdahely.)

Dr. Pacurar István két kerületben meg lévén választva, kijelenti, hogy a szászsebesi kerület megbízását elvállalja: e szerint a Szászváros vidéki kerület számára új választás lesz elrendelve.

Dr. Filkényi 15 követtől aláírt nyilatkozatot olvas föl, melyben az aláírók kijelentik, hogy ők azon jogi állásponthoz ragaszkodnak, melyet az egyetem 1877. december 12-én a szervező szabályrendeletekkel szemben kifejtett; egyszersmind óvakodnak az ellen, hogy valaki abból, mert ők mindazonáltal ezen szabályrendeletek alapján vesznek részt az egyetem tárgyalásaiban, azt következtethesse, mintha ők ama szabályrendeleteket törvényesen létrejötteknek tekintnék.

E nyilatkozat a jegyzőkönyvhez lesz csatolva.

Következtek ezután a szokásos választások. Megválasztva lettek: Arz helyettes elnöknek, Filtsch helyettes jegyzőnek; továbbá a pénzügyi bizottságba: Arz, Bömches, Bolesch, Binder, Bruckner, Dörr, Filtsch, Filkényi, Melas, Wolff, Zay; a tanügyi bizottságba: Budaker, Gull, Fülöp, Krasser, Konnerth, Lehrer, Teutsch; a rovarcsoló bizottságba: Binder, Filtsch, Konnerth; a levéltári bizottságba: Krasser, Teutsch, Lehrer.

A meglevő tárgykészletnek az illető bizottságokhoz utasítása után elnök a jövő ülést folyó hó 11-dikére tűzte ki.

Fogarasmegye rovata.

— Hol az igazság? —

Fogarás, október 4-én.

A „Brassó” idei 111 számában röviden válaszoltam volt azon kvalifikálhatatlan támadásra, mely általunk nagyon jól ismert forrásból a „P. N.” hasábjain szeretett főispánunk ellen megjelent s nálunk általános felháborodást szült.

Amde jelzett soraimban nem terjeszkedhettem ki a támadó cikk egyik főpontjára, t. i. a magyar műkedvelő társulat feloszlátásának dolgára. Nem tehettem pedig azért, mert a támadó példájára hamis állításokkal nem akartam tévutra vezetni a t. olvasót, a mig az ügy állásáról, aktaszerű folyamáról és történetéről személyes meggyőződést nem szerzek.

Most rendelkezésemre állván a kívánt adatok, beváltom szavamat, hogy világosságot derítsek ezen dologra is, mely — ha csakugyan úgy állana, a mint azt a támadó cikk adja elő, úgy alkalmas arra, hogy népszerű főispánunk minden eddigi érdemeit elhomályosítsa.

Amde — s ezt mindenképp előttem konstatálnom kell — az egész állítás nem egyéb czélzatos elferdítésnél azon czélból, hogy így tönkre tétessék hazafias főispánunk minden, a magyar elem növelésére s gyarapítására irányuló nemes törekvése.

Azt állította a támadó cikk, hogy az alispán törvénytelenül feloszlatta a magyar műkedvelő társulatot, mint az itteni magyarság lelkét. Ez ellen a társulat kérvényezett a főispánhoz, de hiába s így miután a magyar műkedvelő társulat el van tiltva működésétől, az alatt alakult egy hason román társulat, melynek virágzó állapotáról az alispán még féltékeny jelentésében is megemlékezett.

Ezzel szemben már most elmondom a dolog történetét, a melyért teljes felelősséget is vállalom.

Volt nekünk egy virágzó műkedvelő társulatunk. Csak hogy voltak e társulatnak oly lelketlen tagjai, kik nem állottak a személyes ellenszenvet és politikai harcot ezen egyaránt humánus, mint kulturális társadalmi intézménybe is belevinni.

A surlódások kezdetével egyszersmind lankadni kezdett azoknak buzgalma, kik eddig lelkét képezték ezen társulatnak. Ezt felhasználta egyesek a maguk előnyére s hasznára. Így keletkeztek a legnagyobb rendtelenségek s visszaélések. Sőt mi több, egy oldalról törvénytelen pénzkezelés is jött napvilágra. Ez azután arra indította a társulat néhány derék tagját, hogy panaszt emelve egyrészt a főispánnál, másrészt az alispánnál, kérték a rendtelenségek erélyes megszüntetését.

A panaszkérvény alapján elrendeltetett a vizsgálat nevezett társulat ellen.

Az eredményre nem dicsekedhetnek azok, kik ezen kellemetlenségre okot adtak. A vizsgálat konstataulta, hogy az egyület egyáltalában nem alakult meg alapszabályszerűen, nem tartja be az alapszabály rendelkezéseit, sőt az együleti vagyont, tehát a tagok anyagi érdeke, is veszélyben forog.

Ennélfogva az alispán felfüggesztette az egyület működését — a mint azt a törvény rendeli. Egyidejűleg utasított az egyület, hogy törvényesen jóváhagyott alapszabályai értelmében alakuljon újból, tisztázza vagyonát s az alapszabályok értelmében kezdje meg működését.

Ezen határozatot jóváhagyta másodfokulag a közgazgatási bizottság és harmadfokulag a belügyminiszter.

Ime, ez a tényálladék a maga megtámadhatatlan valóságában.

Vajjon mi más színben tünteti fel ez a támadást? De minő más színben tünteti fele ez a támadót, ha a t. olvasó azt is tudja még, hogy az egész ügynek okozója ő s egy-két társa.

A harmadfokulag is jóváhagyott határozat alapján a társulatnak újból kellett volna alakulnia. S habár azóta már egy évnél is több eltelt, az ujjáalakulásnak semmi nyoma.

Am megvan az oka ennek is A „P. N.” támadása már is igazolta feltevésemet. A támadó urnak érdekében van huzni-halasztani a dolgot, hogy abból magának kertes-tökét csináljon.

Érdekében van, hogy majd a választások alkalmával reámutasson: Ime, hogy nyomja el a főispán a magyar érdekeket.

Már is mondta a hivatolt támadó cikkében. Csak hogy jó szerencse, hogy nincs kinek mondani, nem lévén már hite az ő szavának senki fia előtt.

És ebben találjuk mi épen garanciáját az itteni magyarság biztos fejlődésének, mert ez bizonyosága annak, hogy méltatja az igaz érdemet a főispán személyében és elveti magát a salakot a támadó személyében.

Szebenmegye rovata.

Nagy-Szeben, 1886. október 4.

Tekintetes szerkesztő ur!

Ő császári és apostoli királyi Felségének mai legmagasbb nevenapján Nagy-Szeben város összes középületei, valamint több magán épület is fel van lobo-gózva.

A belvárosi rom. kath. anyaszentegyházban pedig pont 10 órakor Ninger Ignác belvárosi plebános főesperes által fényes egyházi segédlet, kiváló egyházi zene- és énekkar kísérete mellett isteni tisztelet tartott. Ezen isteni tiszteleten jelen voltak; a megye és a város összes tisztviselői, továbbá az itteni nagyszámu állami hivatalnokok, főnökeik vezetése mellett, ide érte az állami elemi tanítói, úgy a főgymnasiumi és jogakadémiai tanári karokat is. Képviselve voltak még az itteni magán intézetek s ipartársulatok is, előjáróik által. Végre emelte az isteni tisztelet fényét a helyben állomásozó tábori törzskar s a közös hadseregbeli összes tisztek és a honvédtisztek együttes teljes diszben volt jelenléte.

Nem hagyhatom felemlítés nélkül még azon, városszerte általános közmegeledést előidézett körülményt sem, hogy az isteni tisztelet után az egész tábor-törzskar, többnyire arany galléros törzstisztek, br Schönfeld hadtest parancsnok és altábornagy vezetése alatt gróf Bethlen András főispán ur lakásába, tiszteletüket tenni felvonultak, s legott az altábornagy ur a tiszt urakat egyenként bemutatva főispán ur ő méltóságának, egyidejűleg kifejezést adván a polgárság és katonaság között fennálló jó egyetértésnek is. Bárha ez mindég is tartana.

R. I.

Küküllőmegye rovata.

Nyilvános köszönet a segesvári ev. ref. templom és papilak javára befolyt kegyes adományokért.

(Tizenegyedik közlemény.)

A segesvári ev. ref. templom és papilak javára a következő adományok folytak be hozzám, mint az egyházközség pénztárnokához: Katona Sándor munkácsi szolgabíró urnak 1718 sz. iven: Petrieska Endre, Suller József, Utkai Bálint, Lengyel János, Békési Gyula, Bakk Sándor, Bartzarab János 20—20 kr, Tresza Sándor, Klein Kálmán 30—30 kr, Szász Mihály, Beck Ábrahám, Vitmeyer Jakab, Friedler testvérek 50—50 kr, Katona Sándor 1 frt. — A 454. sz. iven: A szászvárosi ref. egyház 2 frt, Incze János ref. lelkész 50 kr. — A 49. sz. iven: Kónya Dénes, brádi ref. lelkész 50 kr, Brádi Albert 1 frt. — Benkő Gergely szárazajtai ref. lelkész urnak 369. sz. iven: Benkő Gergely 50 kr, a szárazajtai ref. egyház 1 frt, Józsa Károly, Geese Görgy, X. X 10—10 kr, Józsa Gergely 40 kr, Dávid Berta 20 kr, apróbb adományok 24 kr. — Kovács Lajosné tordai birtokosné 1356. sz. iven: a szegények anyja 1 frt, Rigethi Antal, Nagy Zsigáné 50 kr, Ferenczi Róza, Bardocz Ilona, Némethné, özv. Gegesi Samuelné, Kovács Józsefné, Kónya Dánielné, Markó Elekné, N. N., Csutak Lajosné, Rediger Béláné 20—20 kr, Macskásy Istvánné, dr. Bod 15—15 kr, Szöllősi Jónás, Valaki, Nagy János, Székely József, N. N. 10—10 kr, Székely Miklósné, Molnár Károly, Soltész Sándor, Tarsoly Gáborné, Szabó Ferenczné, N. N., N. N., Csongvai Béláné 40—40 kr, özv. Székely Elekné 50 kr, Kosdi Imréné 60 kr. — A 355. sz. iven: a rugonfalvi ref. egyházközség 1 frt. — Az 1377. sz. iven: a tiszaföldvári ev. ref. egyház 2 frt. — Ormós Péter aradmegyei alispán urnak 1897 sz. iven: Gróf Károlyi Tibor 20 frt, Mácsa közs. előjárósága 4 frt, Kis-Pereg községe 2 frt, Czárán Gergely 2 frt 50 kr, Faragó Gyula, Kádbó István, Körtvélyesi Miklós, Kádbó Károly, Czárán Tivadar, özv. Czárán Jánosné, B. B., Kohn Dávid 1—1 frt, Tóthi Nándor, Bünenstok Dávid 50—50 kr, apróbb adományok 5 frt 79 kr. — Sándor László marostordamegyei alispán az 1779 sz. iven újabban beküldött: az alsó-marosi járásból 30 kr, a nyáradszeredai járásból 8 frt 35 kr, Körösi József régi felső-járásai főszolgabíró urnak 1735 sz. iven: Pap György 1 frt, a magyarói ref. egyház 1 frt; kisebb adományokból s részben az e czélra Felfaluban gyűjtött gabona elárusításából befolyt 11 frt 83 kr. — Szakács Károly sz. udvarhelyi kir. adófelügyelő urnak 1700. sz. iven: Szakács Károly és nője, Gálfi Mária 4 frt, Nagy Áron 20 kr, Bardocz Ferencz 20 kr, Imets Péter 40 kr. — Bedő József baráthi felső-népiskolai igazgató 1522 sz. iven: Bedő József 50 kr, Czirmai Lajos 20 kr, Benedek Sándor 20 kr. — Horváth Albert radnothi főszolgabíró a 496 sz. iven: László Gedeon, Márkos Ferencz, Nuradzsán Gergely 40—40 kr, Kovács Dénes, Márkus József, N. N. 20—20 kr. — Nemes József kőbőri ref. segédlelkész 344 sz. iven: Nemes József 80 kr, a kőbőri ev. ref. egyház 1 frt, Kőbő közs. pénztára 2 frt, apróbb adományok 2 frt

20 kr. — Szikszay Lajos szilágymegye alispánjának 1914 sz. iven: Sülemed közs. lakosok 1 frt 20 kr. Kösdői és Naprádi lakosok 1 frt 60 kr. Szamos-Udvarhelyi lakosok 1 frt 80 kr. Simai Gyula, Ajtai Albert kémeri lakosok 1—1 frt. X. X. 80 kr. Nagyfalusi és Bürgerdi lakosok 1 frt 1 kr. Krasznai lakosok 7 frt 20 kr. Hadadi és Tasnádi lakosok 1 frt 60 kr. — Összesen 121 frt 22 kr. A tíz első közlemény összege 1316 frt 81 kr. Főösszeg 1438 frt 3 kr.

Midőn az itt kimutatott összegeknek átvételét nyugtatványozni, s a szíves gyűjtő és adakozó uraknak köszönetet mondani szerencsém van: egyuttal bátor vagyok mindazokat, a kik izeiket még nem küldötték be, tisztelettel kérni, miszerint azokat, bármi csekély adományaikkal együttmielőbb, delegkesőbb az év végéig beküldeni sziveskedjenek.

Szegesvár, 1886. szeptember 27-én.

Szilágyi Márton,
egyházközségi pénztárnok.

Felhívás és kérelem.

Közgazdasági szempontból felette kívánatosnak tartatván, hogy ezután már az ifjúságnak minél nagyobb része lépjen az ipari pályára, különösen, hogy a hivatalnoki és tudományos pályáról azok, a kiknek ezekre képességük és hivatásuk különben sincs — eltereltesse: a brassói állami faipari középiskola alapításával és fokozatos fejlesztésével vallás és közoktatástügyi miniszter ur ő nagyméltósága által kedvező alkalom nyújtott arra, hogy az ifjúság magát ezen ipari pályára tervszerűen kiképezhesse.

Ezen ipartanodának célja, hogy a faipar számára szakavatott s önálló működésre alkalmas főmunkásokat, művezetőket neveljen.

A tanfolyam három évre terjed. A felvételre feltétel valamelyik középiskola: gymnasium, reál vagy polgári iskola négy alsó osztályainak, avagy az alsó foku ipariskola három osztályának jó sikerrel való elvégzése.

A tanítás díjmentes. A vidéki szegénysorsu tanulók — korlátolt számmal — az intézetben lakást egyesek áldozatkészsége s a társadalom szíves támogatása mellett élmezést díjtalanul nyernek.

Felhivatnak tehát azon szülők és gyámok, kik gyermekeiket ezen ipari pályára kiképeztetni kívánják, hogy a brassói állami középiskoláról tudomást szerezvén, abba gyermekeiket irassák be.

Felkéretnek egyszersmind mindazok, kik az intézet céljai iránt érdeklődnek, miszerint az intézetben bennlakó szegénysorsu tanulók részére szervezett ezen convictus fentartási szükségleteinek fedezéséhez kegyes adományaikkal hozzájárulni sziveskedjenek.

E célra azon reményben bocsátott ki gyűjtő ívet tanári karunk, hogy lesznek, kik törekvésünkben támogatni fognak. Ezen reményünkre feljogosított az ügy iránt tapasztalt nemes érdeklődés.

Brassó, 1886. október hó 5-én.

Az állami középipariskola tanári kara.

Raidl Sándor,
jegyző.

Orbán Ferenc,
igazgató.

I-ső kimutatás

a brassói állami középipariskolában szervezett convictus fentartási szükségleteinek fedezésére tett kegyes adományokról.

Kenyeres Adolf 6 frt., Dr. Weisz Ignác 6 frt., Vasady József 10 frt., Nagy István 10 frt., Cserey Gábor 5 frt., Koós Ferenc 6 frt., Mayer József 5 frt., Papp Ferenc 3 frt., Rombauer Emil 6 frt., Szépréty Béla 3 frt.

Fogadják az adakozók legszívesebb köszönetünket.

Brassó, 1886. október hó 5-én.

Az állami középipariskola tanári kara.

Raidl Sándor,
jegyző.

Orbán Ferenc,
igazgató.

Titkári jelentés

az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület“ 1886. aug. 29-iki rendes közgyűlésén.

(Vége.)

Ennyi a vagyonunk, várandónk. A milliók mesze. Ámde ismerjük a legendát. Midőn Péter apostol gyalog Rómába ment s porosan egy forumi kut szélére ült: honnan és miért jössz? kérdé a furcsa idegentől egy dus patricius. Jövök — monda — meg-

hódítani a birodalmat. Ugy, és hol vannak légióid?.. Hol van a patricius s a birodalom?...

Mi nem kiméltük a munkát.

Mindenesetre a kereszténység reményével és hitével kell kitartanunk nekünk is s azt hisszük indokolva van, hogy elől is e két genius említéssel kezdők. Hiszszük, hogy a kik utánunk jönnek, nem kevesebb kitartással fognak szolgálni, mint mi, s hogy az áldozatkészség fokozódni, a tagok száma nőni fog.

Méltóztassék bemutatandó kiadásainknál is megjegyezni, hogy az a töke, melylyel ma birunk, az a szervezet, melylyel ma rendelkezünk, az az országos pártfogás, melynek részesei vagyunk, nem egészen csak magától nőtt és emelkedett, hanem hozzájárult az a 16 ezer tájékoztató füzet, 10 ezer alakulás történet, 11 ezer alapszabály, 5 ezer bárczakönyv, 3 ezer Kossuth-füzet, az a postosan kiállított 13 ezer drb nyugta, a nevünket és címerünket viselő 20 ezer kuvert, félannyi czimszalaggal, azaz összesen 6000 drbra menő nyomdai sokszorosítvány, szétküldött 1000 drb. hírlapi szám, a körözüvényekre, felhívásokra, mintákra, átiratokra, meghívókra, kérésekre, köszönetekre stb. fölhasznált 6330 iv író- és 1220 iv levelezőpapír, a hírlapi közlések amaz áradatja, mely naponként hasábokat foglalt el, az az itt föl nem számlálható töméntelen apróság, összesen százötezeret messze meghaladó drbszám, melyekből ma egy példány sincs kiadatlanul, kivéve — fájdalom — épen a még meglevő 3000 drb. bárczakönyvet. Méltóztassék hozzá venni a mellé szükséges töméntelen anyagot, erőt, időt.

Ez kellett, hogy Erdély észrevétesse magát. A fiókok nagy részét a központ látta el nyugtanapló, nyomtatvánnyal, melyekért díjt sem szedett, s hol vannak e mellett mind a levelezés, kiadványozás s fölívások, miket a fiókok eszközöltek!

És ezzel — igen tisztelt közgyűlés! — mi bevégezven megbízatásunkat, itéletünket várva, lelépünk.

Adjá ég, hogy ez esetben a mi munkák lett legyen az epigonok műve, s utánunk következzenek a hősök.

Engedtessek meg azonban, hogy bármint legyen az elért csekély eredményen kívül, az ezennel átadott örökségek között átadjuk a hitet is, mely utunk közben keblünket dagasztá.

Átadjuk meggyőződését annak, hogy a lassan hulló levelek fokokint az egész völgyet betemethettk, s hogy a páránként gyülekező felhő egyszerre, mint vihar hegyeket, akadályt elsodorhat.

Átadjuk a modort, melylyel minden egyes ténykedésünkben föllépni szerettünk, s mely a sikernek ama régi vezénylő szava: addig fogsz nőni s élni, míg az embereknél jobban féled istent.

Átadjuk a kedvet, melylyel gyönyörűséges célunkat szolgálni boldogok lehetünk, s mely az akadályok között, mint egy nemzeti jelszó gyanánt, a vén hajósok dalával lelkesite mindig: megyünk a merre akarunk, még a szél is szolgálatunkra van, mert erősen tartjuk az evezőt!

Helyi és vidéki hírek.

Megy a gőzös — megy a gőzös Kanizsára! Ezt játszotta kedden este a vasutnál a helybeli katonai zenekar majd két órán keresztül. A II. Sándor ezred egy százada ismét Bosznia-ba utazott. A távozó bajtársakat vig zeneszóval kísérték ki kartársaik a pályaudvarhoz. — Mely ellentét volt azonban a zene s a bús anyák zokogása között! A távozókat százakra menő közönség kísérte egész a vasútig.

Közgyűlés. A brassói önkéntes tűzoltó-egylet október 2-án tartá ez évi rendes közgyűlését, mely alkalommal a rendes közgyűlési tárgyakon kiül a tisztviselők újabb választása is megejtetett. Annak eredménye a következő: Főparancsnok Schuster K. Lajos; az alparancsnoki állomás betöltetlen maradt, mert a megválasztott Hiemesch Ferenc városkapitány bokros teendői miatt az egylethől kilépett. Melzer Ferenc mászó-szakaszparancsnok önkéntes visszalépése folytán Mathias Ede lett megválasztva. A többi tisztviselők újból megválasztattak. A tűzoltó-egylet összes tagjai a közgyűlés után Ludwig Ferenc ur által megvendégeltettek; ez által a hála rovatott le derék tűzoltóink irányában a szept. 18-án kiüthött tűz alkalmával nyújtott segélyért.

Künle József ügyvéd. Szokatlan ünnepet ült a brassói ügyvédi kamara e héten ünnepet rendezett a kamara Künle József sepsiszentgyörgyi ügyvéd tiszteletére, a nevezett ügyvédi munkálkodásának huszonöt esztendő évfordulója alkalmából. Ez a megtiszteltetés a milyen ritka a pályatársaktól, olyan fényes bizonyítás a kiválóság, köztisztelet, becsülés mellett, melyben Künle Józsefnek része van. Ez alkalomból a kamara Künlenek emlékkönyvet is adott át, tiszteletére az „Európa“ szállóban diszes bankettet is rendezve, melyen az ügyvédi karon kívül a törvényszéki elnök s bírák is jelen voltak. — Az ünnepelnék Seps-Szent-Györgyön volt folytatása.

Német színház. Hétfőn Schönthan 4 felvonásos vigjátéka, az „Arany pók“ került előadásra. A darabot megelőzte ő Felsége születésnapja alkalmából rendezett apotheosis. A színpad hátterében virágok s egyéb növényzet közt a királynak elhelyezett arcképe előtt az összes személyzet az osztrák himnus két szakaszát énekelte, melyet a közönség ülve hallgatott végig. — A kitünő humorral s leleménységgel irt darab előadása, melyet különben tavaszkor Polgár Gyula is már játszatott, élvezetes estét nyújtott a nagy számmal összegyűlt közönségnek. A szereplők közül kiemelendők: a tavalyról már előnyösen ismert Bouka, Klinkelberg tapétagyáros szerepében; Nadler, ki mesterileg alakította a mindent rózsaszínben látó rajztanárt, Hänfling-et; azonkívül még Knaack, a borbély szerepében; a nők közül Dornné és Leuchardt.

A romániaiak által elkövetett határsértések, foglalások rendezése és a határvonal pontos megállapítása végett Becze Antal csikmegyei alispán mult hó 30-án a határra utazott, hol a Románia részéről kiküldött bizottság várja. E bizottság lényegesebb feladatát a románok által Apa, Fehér, Kerekbük stb. havasokból elfoglalt területek rendezése képezi.

Adókönyv és német színház. Tegnap történt az itteni német színelőadás alatt. Megjelenik egy cs. kir. kapitány, piczulát ad a jegyszedőnek egy színelőadásért. A jegyszedő zsebre teszi a piczulát, a kapitány ur kezben tartva a színelőadást tartalmazni vélt papírt, leül helyére. A függöny fölemelkedik, a darab megkezdődik és a kapitány ur látni akarja, ki adja a lowoodi árát. Belenéz a papírba, és oh jaj! . . . államadó — 3 frt, kövezet-vám — 1.24, iskola-adó 96 kr, stb. — Tableaux! A szegény jegyszedő az adófizetési lapot hozta a színházba. Persze az első felvonás után a csere véghezvitetett.

Az apja vére. A müncheni fából épült czirkusz másodemeleti nézőterének padlózata számos nézővel együtt lezuhant. Az általános ijedtséget kiválóképen Gizella főhercegnő oszlatta el, ki a közönséghez fenhangan oda szolt, hogy legyenek nyugodtan, mert veszedelem nincs. Lajos herceg azonnal gondoskodott a sebesültekről; két ifju leány súlyosan megsebesült.

A Gazdag-féle pör tárgyalását október 4-én megkezdette a törvényszék a budai Fortunában. A tárgyalásra körülbelül száz tanu, nők, honvédek s mások vannak beidézve. A tárgyalást Dr. Székács Ferenc törvényszéki alelnök vezeti, míg az ügyéséget Lenk Gyula alügyész képviseli. Legelőbb Gazdag Imréné hallgattatott ki, a ki rögtön visszavonta a vizsgálóbíró előtt mondott vallomását a gyilkosságra vonatkozólag. Azt mondja, hogy a vizsgálóbíró ijesztése folytán vallott. Utána Ternyeit hallgatták ki, a ki szintén tagadja részességét, ugy Molnár is. A három vádlott után kihallgatták a tanuk egy részét, mig más részök 5-ére maradt.

Törvényszéki csarnok. A brassói királyi törvényszéknél a következő bűnügyi végtárgyalások tüzetek ki: 1886. évi október 6-ára. Bogics Manole ellen sikasztásért; Fettu George es társai ellen lopásért; Kalderár Juon ellen súlyos testi sértésért. 1886. évi október 8-ára. Reiner József ellen súlyos testi sértésért; Katana N. Nicolae ellen okirat hamisításért; Ganea Simeon ellen lopásért.

Basilika sorsjegy. Mai számunk hirdetési rovatában hozzuk a f. hó 12-én kibocsátandó magyar bazilika sorsjegyek tervezetének kivonatát. E sorsjegy kölcsön, melynek engedélyezése, mint halljuk, az ilyenmü különben is nehezen engedélyezett sorsjegyek sorában az utolsó leend — nagyon kedvező benyomást tesz. Ugy tetszik, még inkább hivatva van a kedvező talajt, melyet a kibocsátásuk óta jelentékenyen emelkedett magyar vöröskereszt-sorsjegyek az ugynevezett kis sorsjegyek elárusítása céljából teremtettek, még jobban kibővíteni. A basilika sors-jegyek nem tekintve a kölcsönnek az általános támogatásra annyira méltó célját, a gyakori huzások, melyeknek elseje 120,000 frtos adómentes nyereménnyel már ez évi november 1-én fog megtörténni, a sok és nagy nyeremény és a kitünő alapítás által oly előnyöket birnak, melyek csak sokkal magasabb áru nagy sorsjegy-kölcsönök által nyújthatnak.

Nyílt tér.*)

Pischinger torta, (461) 2—20

mely királyné ő Felsége által legmagasabb elismeréssel lett kintintetve s melynek eddig még felül nem mult kitünő volta világhírű lett, naponként frissen kapható: Montaldó József czukrásznál Brassóban.

Főszétküldési raktár: Pischinger Oszkár, Bécs, Brigittenau.

*) E rovat alatt megjelenteknek sem alakjáért, sem tartalmáért nem vállal felelősséget a szerk.

Brassai piaci árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1886. október hó 7-én.

Román papírpénz à 20 frankos	8.70 vétel	8.72 eladás
ezüstpénz à 20	8.66	8.70
Napoleon d'or (aranypénz)	9.98	9.99
Török líra	11.28	11.30
Arany	5.86	5.88
Orosz papírrubel	122.—	122.25

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: Sztérenyi József.